

عنوان مقاله:

تحلیلی تطبیقی از قاعده لطف در دیدگاه متکلمان اسلامی

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد بیدهندی - استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه اصفهان

سکینه محمد پور - دانشجوی دکتری فلسفه دین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اصفهان

خلاصه مقاله:

قاعده لطف یکی از قواعد مهم کلامی است که مکاتب مختلف کلامی در اسلام، آن را در اثبات بعضی از اصول اعتقادی اساسی خود، به کار گرفته اند. متکلمان امامیه، اصل امامت و متکلمان معتزلی لزوم وعد و وعید را که از اصول اساسی این مکتب است؛ از طریق قاعده لطف اثبات نموده اند، اما متکلمان اشعری و بعضی از معتزله بغداد این قاعده را انکار نموده و به ابطال آن پرداخته اند. هدف این مقاله، این است که با توجه به اهمیت این قاعده در کلام اسلامی، دلایل عقلی متکلمان اسلامی را در اثبات وجوب لطف بررسی کند. علاوه بر این، بررسی دیدگاه متکلمان اهل سنت نسبت به قاعده لطف و نقد دلایل عقلی ای که مخالفان قاعده لطف، در ابطال وجوب لطف به کار برده اند، نیز از اهداف این مقاله است. نتیجه ای که در این مقاله از بررسی دلایل عقلی متکلمان اسلامی در اثبات وجوب لطف به دست آمده، این است که فقط، دلایل عقلی ای که وجوب لطف را از طریق رحمت الهی و جود و کرم او اثبات می کنند، دلایلی یقینی بوده، دارای ضرورت عقلی هستند. واژه های کلیدی

کلمات کلیدی:

قاعده لطف، تکلیف، یقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210630>

